

Царю мій, Пане мій

1.Ца - рю мій, Па - не мій, І - су - се ко - ха - ний мій, за - спі - ва - є мо - є сер - це знов
2.Ца - рю мій, Па - не мій, І - су - се ко - ха - ний мій, я схи - ля - ю - ся до ніг Тво - їх.

про Те - бе про яс - но - го, що дав мир і щас - тя нам, про Тво - ю без - меж - ну - ю лю - бов.
З віч - но - ю по - дя - ко - ю за ту кров, що ка - па - ла, за від - куп - лен - ня грі - хів мо - їх.

Дов - го блу - ка - ли ми, слу - ха - ли лу - ка - во - го, по - кри - ви - ли - ся на - ші пу - ті.
За нас зне - слав - ле - ний, був жит - тя поз - бав - ле - ний, Ти взяв вла - ду, пек - ло зруй - ну - вав.

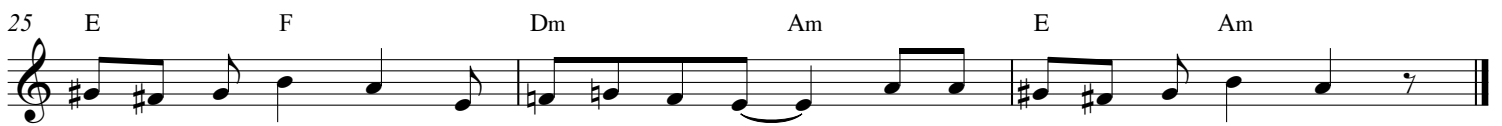
І, ко - ли все гас - ну - ло, зі - ронь - ко - ю яс - но - ю Ти зій - шов у на - шо - му жит - ті.
Бо - гом був воск - ре - се - ний, ви - ще всіх під - не - се ний і на - ві - ки на - шим Ца - рем став!

ті. Вся сла - ва То - бі, вся ве - лич То - бі! Лиш Ти О - дин гід - ний хва - лу всю прий - ня - ти, Ти став!

Пан над па - на - ми, Ти Цар над ца - ря - ми, Те - бе бу - ду я все жит -

тя прос - лав - ля - ти. Те - бе бу - ду я все жит - тя прос - лав - ля - ти.